

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobcu: I., a.s.**, so sídlom v K., IČO: X., zastúpeného *JUDr. P. O., advokátom* so sídlom v B., G. proti **žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie**, so sídlom v Bratislave, Dunajská 68, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 1012-140-7000/2007 zo dňa 24.9.2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 262/07-88 zo dňa 13.1.2010**, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 262/07-88 zo dňa 13.1.2010 **potvrzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie žalovaného č.: 1012-140-7000/2007 zo dňa 24.9.2007, ktorým podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZVO“) zamietol námietky žalobcu proti jeho vylúčeniu ako uchádzača z verejnej súťaže na predmet zákazky „Infraštruktúra strediska cestovného ruchu medzinárodného významu Liptovský Mikuláš – Liptovská Mara – Ráztoky“ vyhlásenej verejným obstarávateľom Mestom Liptovský Mikuláš z dôvodu nesplnenia podmienky účasti vo verejnej súťaži podľa § 26 ods. 1 písm. h) ZVO, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi ich náhradu vo výške 66 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie vychádza v časti, týkajúcej sa účinkov povolenia odkladu vykonateľnosti rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatoval, že z obsahu pripojených administratívnych spisov žalovaného zistil tieto skutočnosti: V námietkovom konaní proti výsledku vyhodnotenia ponúk zo strany obstarávateľa vydal žalovaný dňa 24.7.2007 rozhodnutie č. 753-93-7000/2007, v ktorom podľa § 139 ods. 2 písm. e) ZVO nariadil zrušiť rozhodnutie obstarávateľa o výsledku vyhodnotenia ponúk a uložil mu znovu ponuky vyhodnotiť. Na základe zápisnice z vyhodnocovania ponúk zo dňa 9.8.2007 bolo žalobcovi listom z 10.8.2007 oznámené vylúčenie zo súťaže pre nesplnenie podmienky podľa § 26 ods. 1 písm. h) ZVO. Žalobca listom z 20.8.2007 podal žiadosť o nápravu proti vylúčeniu uchádzača, ktorú obstarávateľ oznámením zo dňa 21.8.2007 zamietol. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný podľa § 139 ods. 4 ZVO zamietol námietky žalobcu. Krajský súd ďalej poukázal na to, že rozhodnutím zo dňa 16.10.2006 právoplatným dňa 6.11.2006 Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky zmenila prvostupňové rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky tak, že konanie podnikateľov S., a.s., D., a.s., B., s.r.o., I., a.s., S., a.s. a M., S.A., spočívajúce v kolúznom správaní, v dôsledku ktorého uvedení podnikatelia koordinovali svoje správanie vo verejnej súťaži vyhlásenou Slovenskou správou ciest na uskutočnenie dodávok stavebných prác na realizáciu stavby „Diaľnica D 1 Mengusovce - Jánovce“ oznámenej vo Vestníku verejného obstarávania dňa 11.5.2004 je a) dohodou, ktorá môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktorej cieľom alebo výsledkom je vylúčenie, obmedzenie alebo narušenie hospodárskej súťaže, a preto je zakázaná, a súčasne b) dohodou obmedzujúcou súťaž, ktorá je zakázaná, za ktoré konanie bola uvedeným subjektom uložená pokuta v rôznych výškach, žalobcovi vo výške 91.124.000,--Sk. Proti uvedenému rozhodnutiu protimonopolného úradu podali všetky uvedené subjekty, vrátane žalobcu, v zákonnej lehote žaloby na Krajský súd v Bratislave, ktorý na základe žiadosti žalobcu uznesením zo dňa 12.2.2007 povolil vo vzťahu k žalobcovi odklad vykonateľnosti vyššie špecifikovaného rozhodnutia protimonopolného úradu. Rozsudkom č. k. 2S 430/06 zo dňa 10.12.2008 Krajský súd v Bratislave zrušil uvedené rozhodnutie protimonopolného úradu zo dňa 16.10.2006 a aj prvostupňové rozhodnutie protimonopolného úradu zo dňa 23.12.2005 podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) a ods. 3 OSP a vec vrátil protimonopolnému úradu na ďalšie konanie, pričom rozsudok ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku nenadobudol právoplatnosť, nakoľko o odvolaní protimonopolného úradu proti nemu najvyšší súd zatiaľ nerozhodol.

Krajský súd vyslovil právny názor, že pri interpretácii pojmu závažné porušenie odborných povinností obsiahnutého v § 26 ods. 1 písm. h) ZVO treba prihliadať na obsah Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES zo dňa 31.3.2004 (ďalej len „Smernica“), ktorá v článku 45 v bode 43 Preambuly jasne stanovuje cieľ vylúčiť z účasti vo verejných súťažiach subjekty, ktoré sa podľa právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu zúčastnili protisúťažných dohôd, keďže z členstva v Európskej únii a z viazanosti Zmluvy o Európskom spoločenstve plynú pre slovenské vnútroštátne orgány povinnosť vykladať ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní v súlade s cieľmi práva únie. Konštatoval, že tento výklad pojmu „závažné porušenie odborných povinností“, ktorý inak slovenské právo nijako bližšie nedefinuje, je v súlade s princípom lojality členského štátu voči Európskemu spoločenstvu a plne rešpektuje požiadavku tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva. Podľa názoru krajského súdu aplikoval žalovaný zákon správne, pokiaľ považoval právoplatné rozhodnutie

protimonopolného úradu za dôkaz o závažnom porušení odborných povinností zo strany žalobcu. Ďalej uviedol, že jediným žalobným dôvodom, s ktorým sa stotožnil, bolo tvrdenie žalobcu o nesprávnom vyhodnotení účinkov odkladu vykonateľnosti rozhodnutia protimonopolného úradu, ktoré súd povolil uznesením zo dňa 12.2.2007. Nesprávnosť právneho posúdenia veci žalovaným z tohto hľadiska videl krajský súd vo viazaní odkladu vykonateľnosti rozhodnutia protimonopolného úradu len k jeho exekučnej vykonateľnosti, teda len k výroku o pokute. Krajský súd vyslovil názor, že v kontexte verejného obstarávania je treba odklad vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia, ktorým sa konštatuje záver o účasti žalobcu na protisúťažných praktikách, chápať širšie. Podľa krajského súdu treba mať na zreteli skutočnosť, že dôsledkom záveru protimonopolného úradu o tom, že žalobca bol účastníkom zakázanej protisúťažnej dohody, je dočasná diskvalifikácia žalobcu z účasti v procese verejného obstarávania, čo je v podmienkach žalobcu výrazným zásahom do jeho ekonomického a právneho postavenia. Na uvedený zásah do oprávnenia žalobcu efektívne sa zúčastňovať tohto procesu, ktorý vznikol výlučne v príčinnej súvislosti s rozhodnutím protimonopolného úradu sa podľa názoru krajského súdu musia vzťahovať účinky odkladu vykonateľnosti tohto rozhodnutia, a preto mal za to, že až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia protimonopolného úradu je treba v súvislosti s účasťou vo verejných súťažiach hľadiť na žalobcu, ako by sa závažného porušení odborných povinností na úseku ochrany hospodárskej súťaže nedopustil. Uzavrel, že keďže v čase vydania preskúmaného rozhodnutia žalovaným bolo rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o odklade vykonateľnosti rozhodnutia protimonopolného úradu známe, vychádzal žalovaný podľa jeho názoru z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď napriek tejto skutočnosti námietky žalobcu proti vylúčeniu zo súťaže zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v rozsahu právneho názoru krajského súdu ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k odkladu vykonateľnosti rozhodnutia protimonopolného úradu. V rozsiahlom obsahu odvolania vyložil a zaujal právny názor na základné pojmy teórie práva, a to právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia. Zdôraznil, že od času nadobudnutia právoplatnosti správneho rozhodnutia platí prezumpcia zákonnosti a správnosti tohto rozhodnutia a to až do času, kedy o jeho prípadnej nezákonnosti nerozhodne pre tento prípad zákonom stanovený orgán, čím je zaistený princíp právnej istoty v oblasti rozhodovacej činnosti štátnych orgánov. Zastával právny názor, že samotná vykonateľnosť rozhodnutia protimonopolného úradu sa vzťahovala len na výrok o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, pretože nie je možné vykonať výrok správneho orgánu o tom, že konanie účastníkov správneho konania je dohodou obmedzujúcou súťaž, a preto je zakázaná, ktorý je svojou povahou určovací, a podľa ustálenej súdnej praxe ho nemožno vykonať. Ak bola súdom odložená vykonateľnosť rozhodnutia protimonopolného úradu, treba tým podľa názoru žalovaného rozumieť odklad vykonateľnosti rozhodnutia protimonopolného úradu len v časti výroku o povinnosti zaplatiť pokutu. Poukázal na to, že aj z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorým bola odložená vykonateľnosť rozhodnutia protimonopolného úradu, je zrejmé, že odklad vykonateľnosti sa vzťahoval a mohol vzťahovať výlučne na konštitutívnu časť výroku rozhodnutia protimonopolného úradu, t. j. súčasť výroku, ktorou bola uložená pokuta. Namietal, že právny názor, ktorý zaujal súd prvého stupňa v súvislosti s posúdením právnych účinkov odkladu vykonateľnosti rozhodnutia protimonopolného úradu nemá relevantný právny základ, pričom tvrdenie súdu prvého

stupňa, že v kontexte verejného obstarávania je potrebné odklad vykonateľnosti chápať širšie, nemá legálnu oporu v konkrétnom ustanovení konkrétneho všeobecne záväzného právneho predpisu. Namietal preto, že súd prvého stupňa v rozpore so zásadou legality, v rozpore s úpravou inštitútu odkladu vykonateľnosti v zmysle § 250c ods. 1 OSP a aj so samotným uznesením o odklade vykonateľnosti rozšíril z pohľadu právnych účinkov odklad vykonateľnosti rozhodnutia protimonopolného úradu a na deklaratórnu časť výroku rozhodnutia protimonopolného úradu, v ktorej sa konštatuje porušenie zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby v prípade, že nevyhovie žiadosti žalovaného o zmenu napadnutého rozsudku tak, že žaloba žalobcu sa zamietá, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c) OSP prerušil konanie a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke za účelom vyriešenia otázky, či možno právoplatné rozhodnutie protimonopolného úradu, ktorého predmetom je porušenie právnych predpisov o protiprávných dohodách pri verejných zákazkách, považovať za rozhodnutie vymienené v bode 43 Preambuly Smernice a či je obstarávateľ na základe takéhoto rozhodnutia oprávnený vylúčiť uchádzača z procesu verejného obstarávania v zmysle článku 45 ods. 2 písm. d/ Smernice. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žaloba žalobcu sa zamietá a žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

Podstatou odvolacej námietky žalovaného bolo posúdenie účinkov uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorým odložil vykonateľnosť rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, a to v časti, týkajúcej sa žalobcu, vydaného podľa § 250c vety druhej OSP.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súdom povolený odkladný účinok žaloby podanej na súde vzťahuje na právny stav založený napadnutým správny rozhodnutím so všetkými právnymi konzekvenciami, a nie teda iba na exekučnú vykonateľnosť. Je zrejmé, že s pojmom „vykonateľnosti“ len ako „exekučnej vykonateľnosti“ správneho rozhodnutia v správnom súdnictve si vystačiť nemožno. Ochrana len v tomto rozsahu poskytovaná súdom by bola príliš úzka.

Legislatívna úprava inštitútu odkladu vykonateľnosti nasvedčuje tomu, že tu správny súd do účinkov právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia zasahuje v značnom rozsahu sistáciou, „zmrazením“ právneho stavu. Žalobcovi totiž nie vždy ide iba o odklad exekúcie, ale častokrát o odloženie iných právnych účinkov správneho rozhodnutia. Účelom žiadosti účastníka o odklad vykonateľnosti je nesporne to, aby súd zabránil akýmkoľvek právnym dôsledkom, ktoré vyplývajú z právoplatnosti správneho rozhodnutia. Na druhej strane to ale neznamená, že povolením odkladu vykonateľnosti sa pozastavujú všetky právne účinky správneho rozhodnutia.

Vychádzajúc z uvedených záverov najvyšší súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o eventuálnu požiadavku žalovaného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP, túto považuje za bezpredmetnú, keďže najvyšší súd nerozhodol, že požiadava Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy, pretože táto otázka bola vyriešená súdom prvého stupňa a nebola predmetom odvolacieho konania.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 151 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP, pričom nebol viazaný výrokom rozsudku o prisúdení náhrady trov konania žalobcovi vyhlásenom dňa 25. mája 2011, a to tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nesplnil svoju povinnosť a nevyčíslil ich v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku a zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú. Žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. mája 2011

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
P. Szimeth